

Unes Balears ingovernables?

OPINIÓ

LA INCERTESA DELS RESULTATS DEL 24M PREFIGURA UNES ILLES BALEARS DIFÍCILMENT GOVERNABLES. LA DRETA ES CAPBUSSA EN L'EXTREMISME I L'ESQUERRA NO ARTICULA UNA ALTERNATIVA

Per dir-ho amb refranys, arribem al cap del carrer i el més calent està a l'aigüera. José Ramón Bauzá ha capitanejat (mai més ben dit, atesa la inspiració militar del personatge) una legislatura que s'ha caracteritzat principalment per una conflictivitat i una hostilitat contra la ciutadania i contra els seus adversaris polítics (començant pels companys del seu propi partit que no eren del seu gust) com no s'havia vist mai a les illes Balears. Bauzá ha desestimat per complet el diàleg amb les forces de l'oposició, ha armat una guerra insòlita amb la comunitat educativa (que ha inclòs una vaga indefinida de docents, una manifestació de cent mil persones, una vaga de fam del docent Jaume Sastre i un procés judicial contra uns alumnes que es varen atrevir a protestar, i una consellera que parlava de l'Informe Trepitja i d'un museu novaiorquès anomenat Sa Moma, a més de l'amenaça de la diputada Ana María Aguiló que els pares que no seguissin les directrius del Govern podien patir la retirada de la custòdia dels seus fills), ha menystingut per complet les polítiques socials i culturals, ha incomplert una per una les seves promeses electorals (començant per la de creació de llocs de treball), ha acotat el cap fins a l'absurd davant de les ordres que li venien del carrer de Génova de Madrid, ha atacat per tots els flancs possibles el marc normatiu referent a la llengua catalana (aprovat i mantingut en legislatures anteriors pel seu mateix partit) i ha donat espectacles vergonyosos com el d'anar a passar el Dijous Sant a Màlaga, en companyia de la Legión, la seva cabra i el Cristo de la Buena Muerte. Ha tingut un conseller de Turisme que es va retratar amb

SEBASTIÀ
ALZAMORA
alzamoramartin@gmail.com

els testicles ensangonats d'un cérvol damunt del cap i ha mantingut una política energètica consistent a afirmar a Palma que s'oposava a les prospeccions petrolíferes de l'escolesa Cairn Company mentre les acceptava submisament quan el ministre Soria i el president Rajoy li ordenaven que així ho fes. També ha aconseguit excitar de mala manera els ànims de les seves pròpies files, a còpia de carregar-se alcaldes que li semblaven díscols (o no prou afins) i de crear una crispació social que tothom que coneixi les Balears sap que no convé gens a l'hora de sumar vots. Fins i tot, en una ocasió que va patir un problema -puntual, gràcies a Déu- de salut, el va intentar dissimular de mala manera, perquè devia pensar que un *caballero español* no pot mostrar segons quines febleses. S'ha acabat envoltant d'un equip d'arribistes i d'incompetents, començant pel vice-president Antonio Gómez, que no serveix ni per posar-li un gerro al damunt.

En resum, que, contra tot pronòstic, José Ramón Bauzá ha estat el president més categòricament desastrós de la història de la democràcia balear. Era un títol disputat, sobretot entre Gabriel Cañellas i Jaume Matas, però Bauzá ha batut tots els rècords d'incompetència i estultícia, a més d'efectuar una deriva del seu partit cap a l'extrema dreta que faria empal·lidir d'enveja Blas Piñar. Per dir-ho de manera lírica ha aconseguit embafar tot cristo, i això previsiblement li hauria de passar una severa factura electoral.

No obstant tot això, segons les enquestes Bauzá encara té l'oportunitat de revalidar el càrrec, ni que sigui per incompareixença de l'adversari. L'oposició que han exercit durant aquests quatre anys llarguíssims tant el PSIB-PSOE com la coalició Més ha estat, per dir-ho d'alguna manera, tènue i dubitativa, sobretot en comparació de la magnitud de la tragèdia del Govern que tenien al davant. A més d'això, la irrupció de noves formacions que podrien aconseguir representació al Parlament balear, com Podem/Podemos, Ciutadans, el PI o fins i tot UPyD (que podria tenir un dels seus darrers bastions a Mallorca) compliquen les previsions de formació de Govern fins a la imprevisibilitat més absoluta. Només goso afirmar una cosa, i és que la ciutadania balear no es pot permetre perdre quatre anys més en guerres absurdes i sota el mandat d'un Govern no tan sols inútil sinó també nociu. A la data que escric aquest article l'esquerra illenca té amb prou feines quinze dies per evitar unes Balears ingovernables, i la veritat és que no sé si hi serem a temps.

Escriptor